

Brusel 18. října 2017
(OR. en)

13153/17

Interinstitucionální spis:
2016/0070 (COD)

SOC 637
EMPL 484
COMPET 669
MI 706
CODEC 1578
JUSTCIV 240

ZPRÁVA

Odesílatel:	Výbor stálých zástupců
Příjemce:	Rada
Č. předchozího dokumentu:	12595/17
Č. dok. Komise:	6987/16 - COM(2016) 128 final + ADD 1 - ADD 2
Předmět:	Návrh SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb – obecný přístup

I. ÚVOD

Dne 8. března 2016 předložila Komise návrh, kterým se mění směrnice 96/71/ES¹ o vysílání pracovníků. Tento návrh je cílenou revizí, která má zajistit rovné podmínky pro poskytovatele služeb a současně chránit vyslané pracovníky. Dvacet let stará směrnice již totiž podle Komise řádně nezohledňuje vývoj, k němuž od roku 1996 došlo, ani současnou situaci na trzích práce, jako například značně vyšší mzdové rozdíly ve vysílajících a hostitelských zemích.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb, Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1–6.

Na počátku jednání vystupovala proti návrhu Komise na revizi předmětné směrnice skupina členských států, která se domnívala, že ve fázi provádění směrnice o prosazování z roku 2014 je tento návrh předčasný. Jiná skupina členských států tuto iniciativu naopak uvítala jako dobrý základ pro zdokonalení stávajících zastaralých pravidel týkajících se vysílání pracovníků. Třetí skupina měla za to, že před zaujetím konečného postoje na vnitrostátní úrovni je zapotřebí provést hlubší analýzu a vést podrobnější diskusi.

Navrhovaný právní základ, tj. čl. 53 odst. 1 a článek 62 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), vyžaduje, aby Rada jednala řádným legislativním postupem spolu s Evropským parlamentem.

Evropský parlament dosud nepřijal postoj v prvním čtení.

Evropský hospodářský a sociální výbor vydal na zasedání dne 14. prosince 2016 k návrhu stanovisko, které si Komise vyžádala na nepovinném základě.

Výbor regionů vydal stanovisko z vlastní iniciativy na zasedání dne 7. prosince 2016.

II. JEDNÁNÍ V RÁMCI PŘÍPRAVNÝCH ORGÁNŮ RADY

Pracovní skupina pro sociální otázky zahájila projednávání návrhu během nizozemského předsednictví; příslušná zpráva o pokroku je uvedena v dokumentech 9309/16 + ADD1. Na základě této přípravné práce a v návaznosti na pět hlavních otázek, jež byly v návrhu určeny (dlouhodobé vysílání, odměňování, kolektivní smlouvy, subdodávky, zaměstnanci agentur práce), pokračovalo v projednávání návrhu slovenské předsednictví, přičemž byly vyjasněny hlavní otázky a pojmy použité ve směrnici a diskutovalo se o různých formulačních řešeních; příslušná zpráva o pokroku je uvedena v dokumentu 14368/16.

Ve vyjasňování hlavních otázek a pojmů této směrnice pokračovalo maltské předsednictví, přičemž byly zúženy jednotlivé možnosti pro každou z těchto otázek a pojmů, v několika bodech byl návrh Komise pozměněn a přikročilo se k jednání o jediném znění. Po následných kompromisních návrzích, jejichž cílem bylo dosáhnout rovnováhy mezi rozdílnými postoji členských států, bylo zjevné, že k nalezení kompromisu je zapotřebí více času; příslušná zpráva o pokroku vypracovaná maltským předsednictvím je uvedena v dokumentu 9882/17.

Estonské předsednictví pokračovalo v jednání na základě posledního kompromisního návrhu maltského předsednictví s cílem doladit znění návrhu a učinit jej obecnějším a vyváženějším. Cílem předsednictví bylo dosáhnout toho, aby byla více vyjasněna technická ustanovení, a otázky politické povahy ponechat k projednání na úrovni Coreperu a Rady.

Výbor stálých zástupců o této záležitosti jednal na zasedání dne 11. října. Delegation se v obecné rovině shodly na tom, že předmětný dokument je téměř připravený ke schválení a že všechny strany musí zintenzivnit své úsilí, aby mohlo být na říjnovém zasedání Rady pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele (EPSCO) dosaženo dohody. Rovněž obecně uznaly, že kompromis je celkově vyvážený a že předsednictví vynaložilo nesmírné úsilí, aby vypracovalo znění, které více zohledňuje jejich připomínky a obsahuje lepší formulace techničtějších otázek.

Diskuse byla zaměřena na otázky spíše politického rázu, konkrétně na tyto záležitosti:

- 1) dlouhodobé vysílání: delegace mají rozdílné názory, pokud jde o počet měsíců, po jejichž uplynutí by se měly začít uplatňovat pracovní podmínky hostitelského členského státu. Řada delegací má za to, že 24 měsíců je přiměřená doba, přičemž některé z nich se dodatečně vyslovily pro případné výjimky umožňující překročení této doby, zatímco podle jiných delegací je vhodnější, aby tato doba byla 12 měsíců nebo dokonce kratší;
- 2) datum použití pozměňující směrnice: na délku této lhůty existují odlišné názory, přičemž příslušné návrhy byly v rozmezí 2 až 5 let;
- 3) doprava: řada delegací má za to, že s ohledem na vzájemnou souvislost tohoto návrhu s navrženým *lex specialis* týkajícím se řidičů vysílaných v rámci odvětví silniční dopravy je třeba, aby se stávající směrnice o vysílání pracovníků vztahem mezi oběma návrhy zabývala. Jiné delegace se domnívají, že jednání o *lex specialis* by měla být vedena odděleně.

Kromě toho se diskutovalo rovněž o ustanoveních týkajících podvodů a zneužívání, která by podle názoru některých delegací měla být přesunuta do normativní části návrhu, a o posledních technických změnách provedených předsednictvím, které byly pro delegace obecně přijatelné i přesto, že bylo předloženo několik alternativních návrhů.

S ohledem na jednání v Coreperu a na odlišná stanoviska delegací ke zbývajícím politickým otázkám se předsednictví rozhodlo zachovat svůj kompromisní návrh a předložit jej Radě ESPCO, aby mohlo být dosaženo dohody. V novém bodu odůvodnění 14b byla provedena jedna technická změna.

Nejnovější kompromisní návrh předsednictví je obsažen v příloze této zprávy. Změny oproti návrhu Komise (dokument 6987/16) jsou vyznačeny **tučně**, vypuštěný text je označen symbolem [...]; změny oproti předchozímu kompromisnímu návrhu předsednictví (příloha I dokumentu 12595/17) jsou vyznačeny **tučně s podtržením** a vypuštěný text je označen symbolem [...].

Nevyřešené otázky

Předsednictví má za to, že je třeba se dohodnout na těchto otázkách:

- 1) dlouhodobé vysílání: počet měsíců, po jejichž uplynutí se použijí pravidla týkající se dlouhodobého vysílání (8. a 9. bod odůvodnění, čl. 3 odst. 1(-a)), byl prozatím stanoven na [24] měsíců;
- 2) datum použití pozměňující směrnice bylo prozatímně stanoveno na [3] roky po vstupu směrnice v platnost (čl. 2 odst 1);
- 3) vysílání pracovníků silniční dopravy: několik delegací chce do této směrnice vložit některá pravidla, která budou stanovena v *lex specialis* upravujícím silniční dopravu, zatímco jiné si nepřejí, aby tato směrnice předmětnou otázku regulovala. Předsednictví je v tomto ohledu připraveno zabývat se možnými řešeními, která by Radě umožnila ve věci stávající směrnice dále pokročit, aniž by byl dotčen výsledek jednání o *lex specialis* týkajícím se silniční dopravy.

Několik delegací se dále domnívá, že prominentnější úloha by měla náležet otázce boje proti podvodům a zneužívání, zatímco jiné upřednostňují stávající kompromisní návrh předsednictví.

Výhrady:

Předsednictví chápe, že ty části znění směrnice, u kterých již bylo dosaženo široké shody, závisejí na celkové dohodě ohledně celého návrhu. V tomto stadiu se předpokládá, že všechny delegace mají k novému kompromisnímu návrhu předsednictví výhradu přezkumu.

DK, HU, NL a UK si ponechaly výhradu parlamentního přezkumu.

HU, PL a SE mají jazykové výhrady.

III. ZÁVĚRY

Rada EPSCO se vyzývá, aby projednala výše uvedené nedořešené otázky, a mohla tak dosáhnout obecného přístupu k návrhu ve znění uvedeném v příloze této zprávy.

[...]

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

ze dne ...,

kterou se mění směrnice 96/71/ES [...] o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 53 odst. 1 a článek 62 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²,

v souladu s řádným legislativním postupem,

² Úř. věst. C 75, 10.3.2017, s. 81.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Volný pohyb pracovníků, svoboda usazování a volný pohyb služeb jsou základní zásady vnitřního trhu [...], které jsou zakotveny ve Smlouvě o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“). Uplatňování těchto zásad Unie dále rozvíjí **s cílem** zaručit rovné podmínky pro podniky a dodržování práv pracovníků.
- (2) Do volného pohybu služeb patří právo podniků poskytovat služby v jiném členském státě, do něhož mohou dočasně vyslat vlastní pracovníky, aby tam [...] poskytovali služby.
- (3) Podle článku 3 **Smlouvy o Evropské unii má** Unie podporovat sociální spravedlnost a ochranu. **Podle článku 9 TFEU, [...] má Unie při vymezování a provádění svých politik a činností přihlížet k požadavkům spojeným s podporou** vysoké úrovně zaměstnanosti, zárukou přiměřené sociální ochrany a **bojem proti** sociálnímu vyloučení.
- (4) Téměř dvacet let po přijetí směrnice o vysílání pracovníků *se **projevila** nutnost posoudit, zda **směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES**³ i nadále představuje správnou rovnováhu mezi potřebou podporovat volný pohyb služeb a chránit práva vyslaných pracovníků.*
- (5) Zásada rovného zacházení a zákaz diskriminace na základě státní příslušnosti jsou v právu **Unie** zakotveny již zakládajícími smlouvami. Zásada stejné odměny za stejnou práci byla zavedena sekundárními právními předpisy nejen mezi ženami a muži, ale i mezi zaměstnanci v pracovním poměru na dobu určitou a srovnatelnými stálými zaměstnanci, mezi pracovníky na částečný úvazek a pracovníky na plný úvazek **a mezi** zaměstnanci agentury práce a srovnatelnými zaměstnanci uživatele.

³ **Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1).**

- (6) [...]
- (7) [...]
- (7a) Příslušné vnitrostátní orgány by v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi měly mít možnost ověřit, že podmínky [...] ubytování vyslaných pracovníků poskytovaného zaměstnavateli jsou v souladu s příslušnými vnitrostátními ustanoveními platnými v hostitelském členském státě, které se mohou vztahovat i na vyslané pracovníky.
- (7b) Vyslaní pracovníci, kteří jsou dočasně vysláni z obvyklého místa výkonu práce na území členského státu, do něhož byli vysláni, na jiné místo výkonu práce, by měli obdržet přinejmenším stejné příspěvky [...] nebo náhradu výdajů na pokrytí cestovních výdajů a výdajů na stravu a ubytování pro pracovníky mimo domov z profesních důvodů, jaké platí pro místní pracovníky v daném členském státě. Totéž by se mělo týkat i nákladů vzniklých vyslanému pracovníkovi, pokud musí cestovat do obvyklého místa výkonu práce a z tohoto místa v členském státě, na jehož území je vyslán. Základní ochranná pravidla by však neměla být rozšířena tak, aby se vztahovala i na příspěvky nebo náhradu výdajů v souvislosti se [...] skutečností, že pracovník vyslaný ve smyslu čl. 1 odst. 3 směrnice 96/71/ES se nachází mimo členský stát, ve kterém obvykle pracuje. Je třeba zabránit dvojí úhradě cestovních výdajů a výdajů na stravu a ubytování.
- (8) Vysílání je dočasné povahy a vyslaný pracovník se po dokončení práce, kvůli které byl vyslán, obvykle vrací do země původu. S ohledem na dlouhou dobu trvání některých vyslání a při uznání vazby mezi trhem práce hostitelské země a pracovníků vyslaných na tak dlouhou dobu je však nezbytné stanovit, že v případě vyslání na dobu delší než [24] měsíců by hostitelské země měly zajistit, aby podniky vysílající pracovníky na jejich území zaručily dodatečný soubor podmínek, které jsou povinně použitelné na pracovníky v členském státě, ve kterém je práce vykonávána.

- (9) **Zajištění větší ochrany pracovníků je nezbytné pro zabezpečení volného pohybu služeb na spravedlivém základě v krátkodobém i dlouhodobém horizontu, zejména zabráněním porušování práv zaručených Smlouvami. Pravidly zajišťujícími tuto ochranu pracovníků však nemůže být dotčeno právo podniků vysílajících pracovníky na území jiného členského státu dovolávat se volného pohybu služeb i v případech, kdy doba vyslání překročí [24] měsíců. Veškerá ustanovení vztahující se na pracovníky vysílané na dobu překračující [24] měsíců proto musí být slučitelná s tímto právem.** Podle ustálené judikatury jsou omezení volného pohybu služeb přípustná pouze tehdy, jsou-li odůvodněna naléhavými důvody obecného zájmu a jsou-li přiměřená a nezbytná.
- (9a) **Dodatečný soubor podmínek, který musí zaručit podniky vysílající pracovníky do jiného členského státu, by se měl vztahovat rovněž na pracovníky, kteří jsou vysláni za účelem nahrazení jiných vyslaných pracovníků, aby bylo zajištěno, že toto nahrazení nebude využito k obcházení jinak platných pravidel.**
- (9b) **Stejně jako v případě směrnice 96/71/ES by touto směrnicí nemělo být dotčeno uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004⁴ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009⁵.**

⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 284, 30.10.2009, s. 1).

- (10) **Z důvodu** velice mobilního charakteru práce v mezinárodní silniční dopravě vyvstávají při provádění **směrnice 96/71/ES** specifické právní otázky a problémy, zejména pokud souvislost s dotčeným členským státem není dostačující. Bylo by nejvhodnější **tyto** problémy řešit prostřednictvím odvětvových právních předpisů spolu s dalšími iniciativami **Unie**, jejichž cílem je zlepšit fungování vnitřního trhu silniční dopravy.
- (11) Ve vysoce konkurenčním prostředí vnitřního trhu jsou základem hospodářské soutěže mezi poskytovateli služeb nejen náklady práce, ale i faktory, jako je produktivita a efektivita nebo kvalita a inovace jejich zboží a služeb.
- (11a) **Touto směrnicí by nemělo být dotčeno uplatňování základních práv uznávaných členskými státy a na úrovni Unie, včetně práva nebo svobody stávkovat nebo činit jiné kroky v rámci zvláštních systémů pracovních vztahů v členských státech v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi. Touto směrnicí by nemělo být dotčeno ani právo sjednávat, uzavírat a prosazovat kolektivní smlouvy a podnikat kolektivní akce v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi.**
- (12) Pravidla odměňování určují členské státy v souladu se svými právními předpisy **nebo** zvyklostmi. [...]
- (12a) **Pojem „odměna“ by měl zahrnovat mimo jiné všechny složky minimální mzdy stanovené Soudním dvorem Evropské unie.**

(12b) [...] Při porovnávání odměny vyplacené vyslanému pracovníkovi a odměny, která je splatná v souladu s právními předpisy nebo zvyklostmi členského státu, na jehož území je pracovník vyslán, by měla být brána v úvahu hrubá výše odměny. Měla by se porovnávat celková hrubá výše odměny spíše než jednotlivé povinné složky odměny, jak je stanoveno v čl. 3 odst. 1 [...]. S cílem zajistit transparentnost a pomoci příslušným orgánům při provádění inspekcí a kontrol je však nezbytné, aby složky tvořící součást odměny mohly být dostatečně podrobně identifikovány podle vnitrostátních právních předpisů a zvyklostí vysílajícího členského státu. Jak je stanoveno v čl. 3 odst. 7 směrnice 96/71/ES, zvláštní příplatky za vyslání by měly být považovány za součást odměny. Tyto příplatky by proto měly být pro účely porovnání zohledněny, pokud se netýkají výdajů skutečně vynaložených v důsledku vyslání, například výdajů za cestovné, stravu a ubytování.

(12c)(nový) Zvláštní příplatky za vyslání často slouží více účelům. Pokud je jejich účelem náhrada výdajů vynaložených v důsledku vyslání, například výdajů za cestovné, stravu a ubytování, směrnice 96/71/ES stanoví, že se nepovažují za součást odměny. S ohledem na význam zvláštních příplatků za vyslání je třeba zabránit nejistotě, pokud jde o to, které složky zvláštních příplatků za vyslání jsou určeny k náhradě výdajů. V případě těchto příplatků je třeba mít za to, že jsou vypláceny jako náhrada výdajů, ledaže podmínky vyplývající z právních či správních předpisů, kolektivních smluv nebo smluvních ujednání, které se vztahují na daný pracovní poměr, vymezují, které složky příplatku jsou určeny k náhradě výdajů.

- (13) Složky odměny **a další pracovní podmínky** podle vnitrostátních právních předpisů nebo obecně použitelných kolektivních smluv by měly být jasné a srozumitelné všem poskytovatelům služeb **a vyslaným pracovníkům. Kromě požadavků podle článku 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU⁶** je proto opodstatněné uložit členským státům povinnost, aby na jediné webové adrese uvedené **v témže článku** uveřejnily složky odměny **a dodatečný soubor podmínek platných pro dlouhodobé vyslání. [...]** Přiměřenost jakýchkoliv sankcí uložených poskytovateli služeb za nedodržení pracovních podmínek, které mají být vyslaným pracovníkům zajištěny, by mohla souviset zejména s tím, zda informace na jediné celostátní webové adrese týkající se pracovních podmínek jsou v souladu s článkem 5 směrnice 2014/67/EU, včetně respektování autonomie sociálních partnerů. [...]
- (14) [...]
- (14a) [...]
- (14b nový) V rámci boje proti podvodům v souvislosti s vysíláním by se evropská platforma pro posílení spolupráce při řešení problematiky nehlášené⁷ práce **zřízená rozhodnutím (EU) 2016/344** měla v mezích svého mandátu podílet na monitorování a posuzování případů podvodu, které by měly být náležitě anonymizovány, měla by zlepšit provádění a efektivnost správní spolupráce mezi členskými státy, vypracovat mechanismy včasného varování a poskytovat pomoc a podporu v procesu posílené správní spolupráce a výměny informací mezi styčnými úřady. Platforma by při tom měla úzce spolupracovat s Výborem odborníků pro vysílání pracovníků.

⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 159, 28.5.2014, s. 11).

⁷ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/344 ze dne 9. března 2016, kterým se zřizuje evropská platforma pro posílení spolupráce při řešení problematiky nehlášené práce (Úř. věst. L 65, 11.3.2016, s.12).

(14c nový) Nadnárodní povaha určitých případů podvodu nebo zneužívání v souvislosti s vysláním ospravedlňuje konkrétní opatření určená k posílení nadnárodního rozměru kontrol, šetření a výměny informací mezi příslušnými orgány dotčených členských států. Za tímto účelem by v rámci správní spolupráce podle směrnice 96/71 a směrnice 2014/67/EU, zejména čl. 7 odst. 4, měly mít příslušné vnitrostátní orgány k dispozici nezbytné prostředky umožňující upozorňovat na takové případy a vyměňovat si informace s cílem předcházet těmto podvodům a potlačovat je. Evropská platforma je v mezích svého mandátu příslušným rámcem pro usnadňování výměny informací a spolupráce mezi členskými státy.

- (15) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/104/ES⁸ o agenturním zaměstnávání konkretizuje zásadu, že základní pracovní podmínky a podmínky zaměstnávání týkající se zaměstnanců agentur práce by měly být přinejmenším stejné jako podmínky, jež by se na tyto zaměstnance vztahovaly, pokud by je uživatel zaměstnal na stejném pracovním místě. **Uvedená** zásada by měla platit rovněž pro zaměstnance agentur práce vysílané do jiného členského státu. **Pokud tato zásada platí, měl by uživatel agenturu práce informovat o pracovních podmínkách a odměňování, jež u svých pracovníků uplatňuje. Členské státy mohou za určitých podmínek stanovit výjimky ze zásady rovného zacházení či rovného odměňování podle čl. 5 odst. 2 a 3 směrnice o agenturním zaměstnávání. Pokud se taková výjimka použije, agentura práce tyto informace o pracovních podmínkách u uživatele nepotřebuje, a požadavek na informování by se tedy neměl uplatnit. Členské státy by měly zajistit, aby uživatel informoval agenturu práce o vyslaných pracovnících, kteří dočasně pracují v jiném členském státě, než je členský stát, do něž byli vysláni, s cílem umožnit zaměstnavateli náležitě uplatnit pracovní podmínky, které jsou pro vyslaného pracovníka výhodnější.**

⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/104/ES ze dne 19. listopadu 2008 o agenturním zaměstnávání (Úř. věst. L 327, 5.12.2008, s. 9).

- (16) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁹ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. Ve vztahu k této směrnici považuje zákonodárce předložení těchto dokumentů za odůvodněné,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 96/71/ES

Směrnice 96/71/ES se [...] mění takto:

1) [...]

2) Článek 3 se mění takto:

a) Odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby podniky uvedené v čl. 1 odst. 1 **bez ohledu na právo rozhodné** pro pracovní poměr zaručovaly pracovníkům, **kterí jsou** vysláni na jejich území, pracovní podmínky týkající se těchto záležitostí, jež jsou v členském státě, v němž je práce vykonávána, stanoveny:

- právními či správními předpisy nebo
- kolektivními smlouvami nebo rozhodčími nálezy, které byly prohlášeny za všeobecně použitelné ve smyslu odstavce 8:

⁹ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

- a) maximální délku pracovní doby a minimální doby odpočinku;
- b) minimální délku dovolené za kalendářní rok;
- c) odměnu, včetně sazeb za přesčasy; tento bod se nevztahuje na doplňkové podnikové systémy zaopatření v důchodu;
- d) podmínky poskytování pracovníků, zejména prostřednictvím podniků pro dočasnou práci;
- e) ochranu zdraví, bezpečnost a hygienu při práci;
- f) ochranná opatření týkající se pracovních podmínek těhotných žen nebo žen krátce po porodu, dětí a mladistvých;
- g) rovné zacházení pro muže a ženy a ostatní ustanovení o nediskriminaci;
- ga) [...]
- gb) **příspěvky [...] nebo náhradu výdajů na pokrytí cestovních výdajů a výdajů na stravu a ubytování pro pracovníky mimo domov z profesních důvodů; tento bod se vztahuje výlučně na výdaje na cestovné, stravu a ubytování vynaložené vyslaným pracovníkem, pokud musí cestovat do obvyklého místa výkonu práce a z tohoto místa v členském státě, na jehož území je vyslán, nebo pokud je z tohoto pracoviště zaměstnavatelem dočasně vyslán na jiné pracoviště. Nevztahuje se na příspěvky ani na náhradu výdajů související se skutečností, že se pracovník během vyslání podle čl. 1 odst. 3 nachází mimo členský stát, v němž obvykle pracuje.**

Pro účely této směrnice je **pojem „odměna“ stanoven vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi v členském státě, na jehož území je pracovník vyslán, a rozumí se jím** veškeré povinné složky odměny stanovené vnitrostátními právními či správními předpisy, kolektivními smlouvami nebo rozhodčími nálezy, které byly prohlášeny za všeobecně použitelné, nebo neexistuje-li systém, který by prohlásil kolektivní smlouvy či rozhodčí nálezy za všeobecně použitelné, jinými kolektivními smlouvami nebo rozhodčími nálezy ve smyslu odstavce 8 druhého pododstavce, v **uvedeném** členském státě [...].

Aniž je dotčen článek 5 směrnice 2014/67/EU, členské státy uveřejní na jedné oficiální celostátní webové adrese [...] uvedené v témže článku informace o:

- (a) složkách odměny v souladu s čl. 3 odst. 1 prvním pododstavcem písm. c); a**
- (b) veškerých pracovních podmínkách v souladu s čl. 3 odst. 1 písm. -a).**

Pokud informace na jediné oficiální celostátní webové stránce v souladu s článkem 5 směrnice 2014/67/EU neuvádějí, které pracovní podmínky se mají použít, může být tato okolnost v souladu s vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi zohledněna při určování sankcí v případě porušení vnitrostátních ustanovení přijatých podle této směrnice.

aa) Doplňuje se nový odstavec, který zní:

„1(-a) Je-li skutečná doba vyslání delší než [24] měsíců, členské státy zajistí, aby podniky uvedené v čl. 1 odst. 1 bez ohledu na právo rozhodné pro pracovní poměr zaručovaly pracovníkům vyslaným na jejich území, navíc k pracovním podmínkám uvedeným v odstavci 1 tohoto článku, také veškeré platné pracovní podmínky, jež jsou v členském státě, ve kterém je práce vykonávána, stanoveny:

- a) právními či správními předpisy nebo**
- b) kolektivními smlouvami nebo rozhodčími nálezy, které byly prohlášeny za všeobecně použitelné ve smyslu odstavce 8.**

První pododstavec tohoto odstavce se nevztahuje na tyto záležitosti:

- a) postupy, formality a podmínky uzavírání pracovních smluv a jejich ukončování, včetně konkurenčních doložek;**
- b) doplňkové podnikové systémy zaopatření v důchodu.**

Jestliže podnik uvedený v čl. 1 odst. 1 nahradí vyslaného pracovníka jiným vyslaným pracovníkem, který vykonává stejnou činnost na stejném místě, za dobu vyslání se pro účely tohoto odstavce považuje celková doba vyslání jednotlivých dotčených pracovníků.

Pro účely tohoto článku se pojem „stejná činnost na stejném místě“ stanoví mimo jiné s ohledem na povahu služby, jež má být poskytována, práci, jež má být vykonána, a adresu či adresy pracoviště.“

- b) [...]
- c) Doplňuje se nový odstavec, který zní:

„1b. Členské státy zajistí, aby podniky uvedené v čl. 1 odst. 3 **písm. c)** zaručovaly vyslaným pracovníkům podmínky, které se podle článku 5 směrnice 2008/104/ES [...] vztahují na pracovníky najaté agenturami práce usazenými v členském státě, v němž je práce vykonávána.

Členské státy zajistí, aby uživatel informoval podniky uvedené v čl. 1 odst. 3 písm. c) o:

- 1) podmínkách, které uplatňuje, pokud jde o pracovní podmínky a odměňování, v rozsahu stanoveném v prvním pododstavci tohoto odstavce a**
- 2) vyslaných pracovnících, kteří dočasně vykonávají práci v jiném členském státě, než je členský stát, do něž byli vysláni.“**

- ca) Odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. Odstavce 1 až 6 nebrání použití pracovních podmínek, které jsou pro pracovníky výhodnější.

Zvláštní příplatky za vyslání se považují za součást odměny, pokud se nevyplácejí jako náhrada výdajů skutečně vynaložených v důsledku vyslání, například výdajů za cestovné, ubytování a stravu. Pokud z pracovních podmínek souvisejících s pracovním poměrem nevyplývá, zda jsou složky zvláštního příplatku za vyslání vypláceny jako náhrada výdajů nebo jsou součástí odměny, případně které složky zvláštního příplatku jsou vypláceny jako náhrada výdajů nebo jsou součástí odměny, má se za to, že celý příspěvek je vyplácen jako náhrada výdajů skutečně vynaložených v důsledku vyslání.

d) Odstavec 9 se mění takto:

„Aniž je dotčen čl. 3 odst. 1b, mohou členské státy stanovit, že podniky uvedené v čl. 1 odst. 1 musí zajistit svým pracovníkům uvedeným v čl. 1 odst. 3 písm. c) podmínky jiné než podmínky, jež jsou uvedeny v čl. 3 odst. 1b, které se vztahují na dočasné pracovníky v tom členském státě, ve kterém je práce vykonávána.

e) [...] Odstavec 10 se nahrazuje tímto:

„10. Tato směrnice nebrání tomu, aby členské státy v souladu se Smlouvou a na základě zásady rovného zacházení uplatňovaly na vnitrostátní podniky a podniky z jiných států pracovní podmínky upravující jiné otázky, než otázky uvedené v odst. 1 prvním pododstavci, a to v případě předpisů v oblasti veřejné politiky.“

3) První odstavec v příloze se mění takto:

„Činnosti zmiňované v článku 3 zahrnují veškeré stavební práce týkající se výstavby, oprav, údržby, přestavby nebo stržení budov, a zejména tyto práce:“

Článek 2

1. Členské státy **do 2 let od vstupu této směrnice v platnost přijmou a zveřejní** právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí [...]. **Znění těchto opatření neprodleně sdělí [...] Komisi.**

[...] Použijí tato opatření od [3] let po vstupu této směrnice v platnost. Do uvedeného data zůstává [...] směrnice 96/71/ES použitelná ve znění platném před zavedením změn na základě této směrnice.

Tato **opatření** přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.
3. **Komise přezkoumá uplatňování a provádění této směrnice. Do 8 let od vstupu této směrnice v platnost předloží Komisi Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování a provádění této směrnice a popřípadě navrhne nezbytné změny nebo úpravy této směrnice.**

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost [dvacátým] dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně
